

Dokumenty EA

EA - Evropská spolupráce pro akreditaci

Číslo publikace: EA - 6/03

Pokyny EA pro uznávání ověřovacích orgánů podle Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi

Tento dokument připravila pracovní skupina na základě pokynů Certifikační komise Evropské spolupráce v oblasti akreditace (EA) proto, aby usnadnila dosažení harmonizovaného přístupu k uznávání ověřovacích orgánů podle Směrnice EU 2003/87/ES o systému pro obchodování s emisemi a Metodických pokynů pro zjišťování a vykazování emisí - Rozhodnutí Komise 2004/156/ES z 29.1.2004.

Tento dokument nesmí být dále rozšiřován.

září 2006

Autorství

Tento dokument byl vypracován pracovní skupinou Certifikačního výboru EA.

Úřední jazyk

Tento text může být podle potřeby přeložen do jiných jazyků. Rozhodující verzí zůstává verze v anglickém jazyce.

Copyright

Držitelem copyrightu na tento text je EA. Text nesmí být kopírován za účelem prodeje.

Další informace

Pro získání dalších informací o této publikaci můžete kontaktovat svého národního člena EA nebo předsedu Certifikační komise.

Aktuální informace získáte na naší webové stránce

<http://www.european-accreditation.org>

Kategorie: 3 - Sektorově specifické dokumenty MLA EA

Datum schválení: 1. března 2005

Datum implementace: 1. března 2006

Přechodné období: - - -

Národní člen EA:

Český institut pro akreditaci, o.p.s.

Opletalova 41, 110 00, Praha 1 – Nové Město

Telefon: 221 004 501

Fax: 221 004 408

E-mail: mail@cai.cz

PŘEDMLUVA

Tento dokument připravila pracovní skupina na základě pokynů Certifikační komise Evropské spolupráce v oblasti akreditace (EA) proto, aby usnadnila dosažení harmonizovaného přístupu k uznávání ověřovacích orgánů podle Směrnice EU 2003/87/ES o systému pro obchodování s emisemi a Metodických pokynů pro zjišťování a vykazování emisí - Rozhodnutí Komise 2004/156/ES z 29.1.2004.

Pracovní skupinu tvořili zástupci evropských akreditačních orgánů (členů a nečlenů EA), kompetentních orgánů, IETA (Asociace pro mezinárodní obchodování s emisemi, kterou tvoří provozovatelé a ověřovatelé) a ministerstev členských států, která jsou zodpovědná za implementaci Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi (Směrnice EU ETS).

Dokument je strukturován v souladu s klíčovými procesy pro ověřování, jak jsou definovány v příloze V Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi.

Použití těchto pokynů má členským státům umožnit potvrzení toho, že ověřovatel má příslušné organizační kontroly, pojistky nezávislosti a nestrannosti a mechanismy, které zajišťují, že jsou využívány způsobilé ověřovací týmy, které do hloubky ověřují vykazované emise v souladu s procesy specifikovanými v příloze V Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi.

V celém tomto dokumentu je termín "musí" užíván v případě těch ustanovení, která jsou povinná vzhledem k požadavkům Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi nebo Rozhodnutí Komise o zjišťování a vykazování emisí. Termín "má" je užíván v případě pokynů, které, ačkoli nejsou povinné, jsou uváděny jako uznávaný prostředek ke splnění těchto požadavků.

OBSAH

PŘEDMLUVA	2
1. ÚVOD	5
2. DEFINICE	6
2.1. Kontrolní prostředí	6
2.2. Úroveň jistoty	6
2.3. Závažnost chyb	6
2.4. Závažná odchylka	7
2.5. Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí	7
2.6. Metodika zjišťování.....	7
2.7. Nesplnění požadavků.....	7
2.8. Další relevantní požadavky	7
2.9. Ověřovatel	7
3. ZÁSADY	8
3.1. Role ověřovacího orgánu.....	8
3.2. Dostatečnost důkazů pro ověřování.....	9
3.3. Analýza rizika spojeného s ověřováním.....	10
4. ORGANIZAČNÍ POŽADAVKY	11
4.1. Organizace	11
4.2. Dokumenty, které mají být zveřejňovány ověřovacím orgánem.....	11
5. OVĚŘOVACÍ PROCES	11
5.1. Přehled.....	11
5.2. Úvod	13
5.3. Stádium před uzavřením smlouvy	13
5.3.1. Potřebné informace	13
5.3.2. Zhodnocení podnikatelského rizika	13
5.3.3. Analýza potřebných způsobilostí.....	14
5.3.4. Přezkoumání cenové nabídky	14
5.3.5. Podmínky ověřování	14
5.3.6. Písemné doklady	14
5.4. Ověřovací posuzování	14
5.4.1. Strategická analýza	15
5.4.2. Předběžná riziková analýza.....	16
5.4.3. Strategie a plánování výběru údajů a informací	17
5.4.4. Sestavení plánu ověřování	17
5.4.5. Procesní analýza.....	17
5.4.6. Dokončení ověřování a zjištění vyplývající z ověřování.....	18
5.5. Zprávy ověřovacího orgánu.....	19
5.5.1. Oznámení o ověření	20

6. ZPŮSOBILOST OVĚŘOVATELŮ	23
6.1. Přehled.....	23
6.1.1. Podle bodu 12 přílohy V Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi je minimální způsobilost ověřovatelů následující:	23
6.1.2. Obecné požadavky na způsobilost.....	23
6.1.3. Doložení způsobilosti	23
6.2. Ověřovací pracovníci	24
6.2.1. Kvalifikace a způsobilost.....	24
6.2.2. Kvalifikační kritéria pro ověřovací tým	24
6.2.3. Výběr a řízení ověřovacího týmu	25
6.2.4. Minimální požadavky na zkušenosti, školení a vzdělání	26
6.2.5. Zkušenosti s ověřováním	28
6.2.6. Definice a udržování způsobilosti	29
6.2.7. Osoba provádějící přezkoumání	29
PŘÍLOHA A (NORMATIVNÍ) - ZÁVAŽNOST CHYB	30
PŘÍLOHA B (NORMATIVNÍ) - NESTRANNOST A NEZÁVISLOST	32
PŘÍLOHA C (NORMATIVNÍ) - PLÁN OVĚŘOVÁNÍ - PODROBNOSTI	34
PŘÍLOHA D (INFORMATIVNÍ) - OVĚŘOVACÍ PRÁCE PŘI OPAKOVANÝCH OVĚŘOVÁNÍCH VE STEJNÉM ZAŘÍZENÍ	37
PŘÍLOHA E (INFORMATIVNÍ) - PRAKTICKÉ ZNALOSTI	38
PŘÍLOHA F - ROZSAH AKREDITACE	39
LITERATURA	40

1. ÚVOD

Tento dokument poskytuje pokyny pro posuzování ověřovacích orgánů, které chtějí být akreditovány jako způsobilé orgán(y)/organizace pro ověřování výkazů o množství emisí skleníkových plynů a údajů o emisích skleníkových plynů, které musí být vykazovány kompetentním orgánům členských států EU, v souladu se Směrnicí Evropského parlamentu 2003/87/ES o systému pro obchodování s emisemi.

Cílem těchto pokynů je prosazovat mezi členskými státy harmonizovaný a konzistentní přístup ke kritériím pro ověřovací orgány ověřující výkazy a údaje o emisích skleníkových plynů a k posuzování těchto orgánů.

V části 2 přílohy I Metodických pokynů pro zjišťování a vykazování emisí - Rozhodnutí Komise z 29. 1. 2004 je "ověřovatel" definován jako:

"způsobilý nezávislý akreditovaný ověřovací orgán, zodpovědný za provádění ověřovacího procesu a podávání zpráv o něm, v souladu s podrobnými požadavky stanovenými členskými státy na základě přílohy V Směrnice".

Ověřování výkazů a údajů o emisích skleníkových plynů je technickým auditem, který ve svých komerčních rizicích více souvisí s finančními audity než s audity systémů managementu kvality. Z povahy této práce vyplývá nutnost transparentních a nezávislých pojmů na všech stupních plánování a provádění ověřovacích prací.

Tento dokument mohou členské státy použít jako konkrétní návod pro uznávání ověřovacích orgánů v oblasti emisí skleníkových plynů, a to v kterémkoli z následujících tří případů:

1. tam, kde je požadována akreditace prostřednictvím člena EA na základě požadavků EN 45011 a EA 6/01;
2. tam, kde je požadována akreditace prostřednictvím člena EA na základě požadavků EN 45004¹ a EA 5/01, které se týkají inspekčních orgánů typu A, jež mohou demonstrovat nezávislosti, jak je specifikováno v části 4;
3. tam, kde členské státy provádějí posuzování ověřovacích orgánů, aniž by specifikovaly, že to provádějí v souladu s EN 45011 nebo EN 45004¹.

Podle odpovědí Evropské komise na často kladené dotazy týkající se systému EU pro obchodování s emisemi:

"Některé země již stanovily národní akreditační požadavky na ověřovatele. Jiné země stanovily obecné požadavky, v souladu s Metodickými pokyny pro zjišťování a vykazování emisí. Neexistuje žádný evropský akreditační systém. Zahraniční ověřovatel tedy bude muset získat národní akreditaci v každém členském státu, pokud tento stát ve svých právních předpisech své národní obecně neuznal jiné akreditační systémy."

¹ Norma EN 45004 byla nahrazena normou ISO/IEC 17020

2. DEFINICE²

2.1. Kontrolní prostředí

Kontrolní prostředí označuje veškeré akce managementu, které se týkají systému vnitřní kontroly, a význam tohoto systému pro dané zařízení. Mezi faktory, které se v kontrolním prostředí odrážejí, patří:

1. organizační struktura zařízení a způsoby stanovení pravomoci a odpovědnosti,
2. systém kontroly managementu, včetně funkce vnitřního auditu, personální politiky a personálních postupů a oddělení úkolů,
3. stupeň a účinnost kontroly managementu ve vztahu k udržování povolení a implementaci Metodických pokynů pro zjišťování a vykazování emisí.

2.2. Úroveň jistoty

Definice v části 2 přílohy I Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí zní: ***"míra, na kterou je ověřovatel v závěrech ověřování přesvědčen o tom, že bylo prokázáno, zda informace vykazované pro dané zařízení jako celek neobsahují závažné chyby, či nikoli"***.

2.3. Závažnost chyb

Definice v části 2 přílohy I Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí zní: ***"odborný úsudek ověřovatele pokud jde o to, zda jednotlivá opomenutí, zkreslení nebo chyby, kterými jsou ovlivněny informace vykazované pro dané zařízení, nebo jejich souhrn, významně ovlivní rozhodování uživatelů, kterým jsou tyto informace určeny. S velkou obecností lze uvést, že ověřovatel bude obvykle hodnotit chybu v celkovém objemu emisí jako závažnou, pokud povede k tomu, že souhrn opomenutí, zkreslení nebo chyb v celkovém objemu emisí bude vyšší než 5 procent"***.

Poznámka 1: Pojem závažnosti chyb je rovněž užíván v rámci sestavování plánů ověřování při stanovení typu reálných procesů, které budou použity pro zajištění toho, aby bylo minimalizováno detekční riziko.

Poznámka 2: Součástí ověřovacích kritérií je i kvantitativní hodnota (prahová hodnota závažnosti chyb), kterou stanovuje Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi a Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí.

Poznámka 3: Další požadavky ohledně závažnosti chyb a nejistoty viz příloha A.

Odpověď Evropské komise na často kladené dotazy týkající se závažnosti chyb je následující: Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí **definuje "závažnost chyb" jako "odborný úsudek ověřovatele pokud jde o to, zda jednotlivá opomenutí, zkreslení nebo chyby, kterými jsou ovlivněny informace vykazované pro dané zařízení, nebo jejich souhrn, významně ovlivní rozhodování uživatelů, kterým jsou tyto informace určeny. S velkou obecností lze uvést, že ověřovatel bude obvykle hodnotit chybu v celkovém objemu emisí jako závažnou, pokud povede k tomu, že souhrn opomenutí, zkreslení nebo chyb v celkovém objemu emisí bude vyšší než 5 procent."** Nicméně úroveň závažnosti chyb musí ověřovatel určovat případ od případu. V řadě případů lze za závažnou považovat chybu přesahující 1 % ročních emisí zařízení.

² Pro účely tohoto dokumentu platí rovněž termíny a definice uvedené v ČSN EN 14064 - 1 až 3

2.4. Závažná odchylka

Jednotlivé chyby, opomenutí a zkreslení ve výkazu o množství emisí skleníkových plynů, nebo souhrn všech těchto chyb, opomenutí a zkreslení, který ovlivní rozhodování uživatelů, jimž je výkaz určen.

2.5. Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí

Metodické pokyny EU pro zjišťování a vykazování emisí - Rozhodnutí Komise 2004/156/ES z 29. 1. 2004.

2.6. Metodika zjišťování

Požadavky týkající se zjišťování a vykazování emisí skleníkových plynů navržené provozovatelem a schválené kompetentním orgánem v souladu s požadavky uvedenými v Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí a člancích 4 až 6 Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi.

2.7. Nesplnění požadavků

Absence jednoho nebo více požadavků z povolení k emisím skleníkových plynů nebo s ním související metodiky zjišťování nebo jiných relevantních požadavků (viz kapitola 2.8.), nebo opomenutí implementovat a dodržovat je.

2.8. Další relevantní požadavky (při použití ve spojení s termínem "s ním související metodika zjišťování")

Požadavky týkající se přílohy I Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí; definice (část 2), zásady (část 3), procedury zajištění kvality/kontroly kvality (QA/QC) (část 7.1, 7.2 a 7.3), formát výkazů (část 5 a relevantní ustanovení části 11) a kategorie výkazů (část 12), jakož i jakékoli požadavky národních právních předpisů vztahující se ke Směrnici EU o systému pro obchodování s emisemi, které nejsou uvedeny v povolení k emisím skleníkových plynů a s ním související metodice zjišťování.

2.9. Ověřovatel

Definice v části 2 přílohy I Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí zní: ***"způsobilý nezávislý akreditovaný ověřovací orgán, zodpovědný za provádění ověřovacího procesu a podávání zpráv o něm, v souladu s podrobnými požadavky stanovenými členským státem na základě přílohy V Směrnice."***

Poznámka 1: Aby nezůstalo ohledně používání termínů "ověřovatel" versus "ověřovací orgán" nic nejasného, platí pro účely těchto Pokynů EA následující pravidla:

- "Ověřovacím orgánem" je akreditovaná organizace, s příslušnými schopnostmi a strukturou pro to, aby byla zajištěna její způsobilost, nezávislost a nestrannost a aby převzala odpovědnost za ověřování výkazů o množství emisí skleníkových plynů a údajů o těchto emisích. Mimo jiné to znamená, že tato organizace musí mít k dispozici dostatek kvalifikovaných pracovníků pro provedení ověřování.
- termíny "auditor emisí skleníkových plynů" a "vedoucí auditor emisí skleníkových plynů" jsou používány pro jednotlivé členy ověřovacího týmu ověřovacího orgánu.

3. ZÁSADY

3.1. Role ověřovacího orgánu

Podle článku 15(1) Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi platí, že: **členské státy zajistí, aby výkazy předkládané provozovateli podle článku 14(3) byly ověřeny v souladu s kritérii stanovenými v příloze V a aby o tom byl informován kompetentní orgán.**

Podle bodů 2 a 3 části "obecné zásady" přílohy V Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi platí, že: **ověřovací proces zahrnuje posuzování výkazu podle článku 14(3) a zjišťování prováděného v průběhu předchozího roku. Zabývá se spolehlivostí, důvěryhodností a přesností systémů zjišťování a vykazovaných údajů a informací týkajících se emisí, zejména:**

- a) **vykazovanými aktivními údaji a souvisejícími měřeními a výpočty,**
- b) **výběrem a použitím emisních faktorů,**
- c) **výpočty vedoucími ke stanovení celkových emisí a**
- d) **pokud se při zjišťování provádějí měření, vhodností výběru a využití metod měření.**

Vykázané emise mohou být potvrzeny³ pouze pokud spolehlivé a důvěryhodné údaje a informace umožňují stanovit emise s vysokým stupněm jistoty. Pro dosažení vysokého stupně jistoty je nutné, aby provozovatel prokázal, že:

- a) **vykázané údaje neobsahují žádné rozpory,**
- b) **shromažďování údajů bylo prováděno v souladu s příslušnými vědeckými normami a**
- c) **příslušné záznamy o zařízení jsou úplně a konzistentní.**

Podle prvního odstavce části 7.4 přílohy I Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí: **Ověřovatel posoudí, zda je metodika zjišťování použitá provozovatelem v souladu s metodikou zjišťování pro dané zařízení, jak ji schválil kompetentní orgán, se zásadami zjišťování a vykazování uvedenými v části 3 a s metodickými pokyny. Na základě tohoto posouzení ověřovatel učiní závěr, zda údaje ve výkazu o množství emisí obsahují opomenutí, zkreslení nebo chyby, které vedou k závažné chybě ve vykazovaných informacích.**

Rozsah ověřovacího procesu bude záviset na rozsahu, ve kterém související metodika zjišťování navržená provozovatelem a schválená kompetentním orgánem pokryla všechny prvky Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí. Postup a rozsah tohoto schvalovacího procesu se může lišit v jednotlivých zemích a v rámci jedné země se může lišit u jednotlivých kompetentních orgánů. Ověřovatel tudíž posoudí, které prvky Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí byly vzaty v úvahu během procesu potvrzování a povolování prováděného kompetentním orgánem a které prvky nebyly součástí tohoto procesu potvrzování a povolování. Na základě tohoto posouzení pak ověřovatel naplánuje svoji strategickou analýzu a rizikovou analýzu a následně provede svůj plán ověřování a program ověřování.

³ V textu směrnice je uveden výraz "potvrzeny". V kontextu tohoto dokumentu je pod tímto výrazem potřeba chápat "ověřeny".

Během ověřovacích procesů se výkaz o množství emisí skleníkových plynů a údaje o emisích ověřují ve vztahu k povolení k emisím skleníkových plynů, s ním související metodice zjišťování a dalším relevantním požadavkům (viz definice). V oznámení o ověření, vydaném ověřovacím orgánem, bude uvedeno, zda je výkaz o množství emisí skleníkových plynů uspokojivý a zda je zařízení v souladu s odsouhlaseným povolením k emisím skleníkových plynů, s ním související metodikou zjišťování a dalšími relevantními požadavky. Toto prohlášení je založeno na výběru údajů a informací pro ověřování na základě posouzení rizik, která jsou relevantní pro emise skleníkových plynů pro dané období. Pokud se na tom ověřovací orgán s provozovatelem dohodne, může, mimo rozsah požadovaný Směrnicí EU o systému pro obchodování s emisemi, pro ověřování vybrat rovněž údaje a informace týkající se jiných požadavků Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí, vztahujících se na dané zařízení.

V rámci svého ověřovacího úkolu ověřovací orgán posoudí důkazy shromážděné ověřovacím procesem a vysloví závěr v oznámení o ověření nebo jako součást zprávy o ověření.

Je požadováno, aby ověřovací orgán provedl ověřovací práci na dobré úrovni jistoty, spíše než na omezené úrovni jistoty. Existují dvě úrovně jistoty, jak je definuje Mezinárodní federace účetních (IFAC) v Mezinárodní normě pro ověřovací práce ISAE 3000 z prosince 2003. Tato úroveň jistoty může být buď dobrá⁴ nebo omezená, z čehož pak vyplývá pozitivní nebo negativní forma výroku v oznámení o ověření. Termíny "pozitivní" a "negativní" forma neodrážejí skutečnosti zjištěné ověřováním, ale popisují způsob, kterým je ověřování prováděno, pokud jde o jeho hloubku, podrobnost a formulace.

Je tudíž požadováno, aby ověřovací orgán poskytl dobrou, ale nikoli absolutní, úroveň jistoty, že ve výroku provozovatele ohledně emisí skleníkových plynů nejsou závažné odchylky. Je to potřeba potvrdit prostřednictvím pozitivní formy oznámení o ověření, ve kterém ověřovací orgán potvrdí, že dosáhl dobré úrovně jistoty ohledně toho, že výkaz o množství emisí skleníkových plynů neobsahuje závažné odchylky, místo negativní formy oznámení o ověření, kde se uvádí, že nebylo nalezeno nic, co by nasvědčovalo tomu, že výkaz o množství emisí skleníkových plynů není, ze všech závažných hledisek, v souladu se specifikovanými požadavky.

3.2. Dostatečnost důkazů pro ověřování

Aby ověřovací orgán mohl vyslovit závěr ohledně výkazu o množství emisí skleníkových plynů a údajů o emisích, je nutné, aby jako součást opakovaného a systematického procesu své práce získal dostatečné důkazy. V zásadě tento proces zahrnuje:

1. seznámení se s okolnostmi;
2. trvalé posuzování rizika, že výkaz o množství skleníkových plynů a údaje o emisích mohou obsahovat závažné chyby;
3. seznámení se s kontrolním prostředím;

⁴ V původní ISAE 3000 používala organizace IFAC terminologii "vysoká" a "střední" jistota. V definici "vysoké" jistoty byla zmiňována dobrá jistota.

4. posouzení rizik, že kontrolní prostředí a systém nesplňují požadavky ověřovacích kritérií;
5. stanovení programu provádění dalších procesů posuzování;
6. uskutečnění tohoto dalšího procesu posuzování za použití kombinace inspekce, pozorování, potvrzení, přepočítání, opětovného provedení, analytických postupů a šetření;
7. a konečně zhodnocení dostatečnosti a přiměřenosti důkazů.

3.3. Analýza rizika spojeného s ověřováním

Rizikem spojeným s ověřováním je riziko, že ověřovací orgán vysloví nepatřičný závěr. Ověřovací orgán snižuje riziko spojené s ověřováním prostřednictvím naplánování a uskutečnění takového ověřovacího procesu, který vede k přiměřené míře očekávání, že budou nalezeny závažné chyby. Riziko spojené s ověřováním má být sníženo na přijatelně nízký stupeň pro získání dobré úrovně jistoty, jako základu pro pozitivní formu oznámení o ověření.

Posouzení rizik zaměřuje ověřovací práci na oblasti generování údajů zařízením, kontrolního prostředí, kontrolního systému, procesů řízení a podávání zpráv, ve kterých je vyšší úroveň rizika chyb. Toto riziko tvoří následující složky:

- **Inherentní riziko** - je jím citlivost parametru ve výkazu o množství emisí na chyby, které by mohly být závažné, buď samy o sobě nebo ve spojení s chybami v jiných parametrech, za předpokladu, že neexistovaly žádné související vnitřní kontroly. Inherentní riziko souvisí například se složitostí zařízení, počtem lidí, kteří se podílejí na získání souhrnného údaje o množství emisí, a počtem kroků pro získání tohoto údaje.
- **Kontrolní riziko** - riziko, že systém vnitřní kontroly včas nezabráňuje chybě nebo neodhalí nebo neopraví chybu, která by sama o sobě nebo ve spojení s jinými parametry mohla být závažná. Riziko, že systém vnitřní kontroly včas neodhalí nesoulad(y) s odsouhlaseným povolením k emisím skleníkových plynů, s ním související metodikou zjišťování a dalšími relevantními požadavky, nezabrání těmto nesouladům nebo je neopraví.
- **Detekční riziko** - riziko, že se ověřovací orgán nebude zabývat existující závažnou nesrovnalostí nebo nesouladem.

Míra, do které ověřovací orgán zvažuje každou z těchto složek je ovlivněna závažností chyb, jak je definována v Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí.

4. ORGANIZAČNÍ POŽADAVKY

4.1. Organizace

Akreditované ověřovací orgány mají vykazovat:

1. organizační strukturu a postupy, které zajišťují jejich nezávislost a nestrannost, jak je uvedeno v příloze B;
2. systém řízení kvality, který zajišťuje konzistentní uskutečňování relevantních ověřovacích postupů;
3. způsobilost a znalost procesu, které podporují jejich ověřovací činnosti; a
4. postupy zajišťující, že se všemi ověřovanými údaji se bude zacházet na vhodné úrovni důvěrnosti.

4.2. Dokumenty, které mají být zveřejňovány ověřovacím orgánem

Ověřovací orgán má dokumentovat, v pravidelných intervalech aktualizovat a prostřednictvím publikací, elektronických médií nebo jiných prostředků nebo na požádání zveřejňovat následující skutečnosti:

1. informace o akreditaci (akreditacích) ověřovacího orgánu, na jejichž základě pracuje;
2. popis ověřovacího procesu včetně jeho pravidel a postupů pro vydání oznámení o ověření nebo odmítnutí vydání tohoto oznámení;
3. popis prostředků, jejichž pomocí ověřovací orgán získává finanční podporu, a obecné informace o poplatcích účtovaných provozovatelům a zařízením za ověření;
4. informace o postupech vyřizování stížností, odvolání a sporů.

Poznámka: V případě systému EU pro obchodování s emisemi ověřovací orgány nemusí zveřejňovat seznam potvrzených oznámení nebo klientů.

5. OVĚŘOVACÍ PROCES

5.1. Přehled

Podle prvního až šestého odstavce části 7.4 přílohy I Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí: ***"Provozovatel ověřovateli předloží výkaz o emisích skleníkových plynů, kopii povolení pro každé ze svých zařízení a všechny další relevantní informace. Ověřovatel posoudí, zda je metodika zjišťování použita provozovatelem v souladu s metodikou zjišťování pro dané zařízení, jak ji schválil kompetentní orgán, se zásadami zjišťování a vykazování uvedenými v části 3 a s metodickými pokyny. Na základě tohoto posouzení ověřovatel učiní závěr, zda údaje ve výkazu o množství emisí obsahují opomenutí, zkreslení nebo chyby, které vedou k závažné chybě ve vykazovaných informacích.***

V rámci ověřovacího procesu ověřovatel zejména:

- *se seznámí se všemi činnostmi realizovanými v zařízení, zdroji emisí v tomto zařízení, měřicími přístroji používanými ke zjišťování nebo měření aktivních dat, odvozením a aplikací emisních faktorů a oxidačních/konverzních faktorů a prostředím, ve kterém je zařízení provozováno;*
- *se seznámí se systémy správy dat, které provozovatel používá, a s celkovou organizací provozovatele ve vztahu ke zjišťování a vykazování emisí a opatří si, analyzuje a prověří údaje obsažené v těchto systémech správy dat;*
- *stanoví přijatelnou úroveň závažnosti chyb v kontextu povahy a složitosti činností realizovaných v zařízení a jeho zdrojů;*
- *na základě odborných znalostí ověřovatele a informací předložených provozovatelem analyzuje rizika související s údaji, která by mohla vést k závažné chybě ve výkazu o množství emisí;*
- *sestaví plán ověřování, který je přiměřený této analýze rizik a rozsahu a složitosti činností a zdrojů provozovatele a který definuje výběrové metody, jež se mají použít ve vztahu k zařízením provozovatele;*
- *uskuteční tento plán ověřování pomocí shromáždění údajů v souladu s definovanými výběrovými metodami a shromáždění všech dalších relevantních důkazů, na kterých bude založen výrok o skleníkových plynech, jež ověřovatel učiní;*
- *prověří, že uplatněním metodiky zjišťování specifikované v povolení bylo dosaženo takového stupně přesnosti, který je v souladu s definovanými úrovněmi přesnosti;*
- *předtím, než dojde ke konečnému výroku o skleníkových plynech, požádá provozovatele, aby mu poskytl jakékoli chybějící údaje nebo doplnil chybějící části záznamů o auditu, vysvětlil odchylky v údajích o emisích nebo revidoval výpočty.*

V průběhu ověřovacího procesu ověřovatel určuje chyby prostřednictvím posouzení, zda:

- *byly uplatněny procesy zajišťování a řízení kvality popsané v částech 7.1, 7.2 a 7.3 Metodických pokynů pro zjišťování a vykazování emisí;*
- *existují jasné a objektivní důkazy získané prostřednictvím shromažďování údajů, podporující určení chyb.*

Ověřovatel posoudí závažnost jak každé jednotlivé chyby tak souhrnu neopravených chyb, přičemž vezme v úvahu všechna opomenutí, zkreslení a chyby, které by mohly vést k chybě, například systém správy dat, který poskytuje netransparentní, zkreslené nebo nekonzistentní hodnoty. Úroveň jistoty má odpovídat prahové hodnotě závažnosti chyb stanovené pro dané zařízení.

Na konci ověřovacího procesu ověřovatel zhodnotí, zda výkaz o množství emisí obsahuje nějakou závažnou chybu. Pokud ověřovatel dospěje k závěru, že výkaz o množství emisí neobsahuje žádnou závažnou chybu, může provozovatel předložit výkaz o množství emisí kompetentnímu orgánu v souladu s článkem 14(3) Směrnice. Pokud ověřovatel dospěje k závěru, že výkaz o množství emisí obsahuje závažnou chybu, znamená to, že výkaz provozovatele nebyl ověřen jako uspokojivý."

5.2. Úvod

Níže jsou podrobně rozvedeny požadované součásti metodiky ověřování, jak jsou naznačeny v příloze V Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi.

5.2.1.

Zodpovědností ověřovacího orgánu je naplánovat dostatečně podrobně a v souladu s rizikovou analýzou ověřovací činnosti, které mají být aplikovány na každé zařízení. Ověřovací orgán má zaznamenat zdůvodnění a objektivní důkazy svého rozhodnutí ohledně ověřovacího procesu.

5.2.2.

Jelikož ověřené informace o emisích musí předložit každé zařízení, má ověřovací orgán provést proces ověřování výkazu o množství emisí skleníkových plynů pro každé zařízení. Výběr údajů a informací pro ověřování v rámci skupiny zařízení, i pokud je tato skupina společně řízena, obecně neposkytne dostatečné vhodné důkazy na jejichž základě by bylo možné vydat oznámení o ověření na úrovni jednotlivých zařízení.

5.2.3.

Ověřovací činnosti mají být naplánovány s cílem zajistit, že bude dostatek času na to, aby:

1. byly provedeny všechny ověřovací činnosti;
2. pokud to bude nutné, provozovatel řešil problémy zjištěné ověřovacím orgánem;
3. bylo umožněno vydání oznámení o ověření a toto oznámení bylo provozovatelem předloženo kompetentnímu orgánu v termínu, ve kterém se to každoročně musí učinit.

5.3. Stádium před uzavřením smlouvy

5.3.1. Potřebné informace

Ověřovací orgán má zajistit, aby provozovatel poskytl dostatečné informace, na jejichž základě lze potvrdit rozsah a cíle ověřovacího úkolu. Poskytnuté informace mají přinejmenším zahrnovat:

1. organizační detaily/hranice;
2. povolení k emisím skleníkových plynů a s ním související metodiku zjišťování emisí skleníkových plynů pro dané zařízení;
3. zdroje/typy skleníkových plynů;
4. procesy, technologie.

5.3.2. Zhodnocení podnikatelského rizika

Ověřovací orgán má posoudit svoje podnikatelské riziko spojené s provedením práce v souladu s požadavky. Posouzení podnikatelského rizika má být plně zdokumentováno. Posouzení má prokázat, že ověřovací orgán prozkoumal podnikatelská rizika související se zakázkou a že vytvořil takový přístup k práci, který zajistí, že nabídka rozsahu ověřovacích prací bude v souladu se zjištěnými riziky.

5.3.3. Analýza potřebných způsobilostí

Ověřovací orgán má provést analýzu potřebných způsobilostí, aby mohl vybrat ověřovací tým.

5.3.4. Přezkoumání cenové nabídky

Cenová nabídka má být před jejím předložením klientovi interně přezkoumána a schválena.

5.3.5. Podmínky ověřování

Ověřovací orgán má specifikovat podmínky ověřování jasným a transparentním způsobem.

Ověřovací orgán má po svém klientovi požadovat, aby prokázal soulad s povolením k emisím skleníkových plynů, s ním související metodikou zjišťování a jinými relevantními požadavky.

Ověřovací orgán má ve smlouvě o ověřování požadovat, aby klient:

1. uskutečnil všechna nutná opatření pro provedení ověřování a posouzení přímo na místě, včetně toho, aby poskytl k prozkoumání dokumentaci a zajistil přístup do všech relevantních míst, ke všem relevantním záznamům a pracovníkům, pro účely ověřování a řešení stížností;
2. na konci ověřování písemně potvrdil, že ověřovacímu orgánu poskytl všechny požadované údaje a informace; a
3. zajistil, že oznámení o ověření, nebo zpráva o ověření, nebo jakékoli jejich části, nebudou použity zavádějícím způsobem.

5.3.6. Písemné doklady

Ověřovací orgán musí uchovávat písemné doklady o procesech předcházejících uzavření smlouvy.

5.4. Ověřovací posuzování

Ověřování v oblasti emisí skleníkových plynů nezahrnuje provádění stálého dozoru ověřovacím orgánem. Rovnováhou ověřování v případech jednoduchých a složitých zařízení a v jednotlivých letech, kdy ověřování provádí stejný ověřovatel, se zabývá příloha D, týkající se podrobností ověřovacích prací v takových případech. Berte prosím v úvahu, že se netýká výběru údajů a informací pro ověřování mezi jednotlivými zařízeními, ale výběru údajů a informací pro ověřování v rámci jednoho zařízení a jeho souboru údajů.

5.4.1. Strategická analýza⁵

V bodu 6 přílohy V Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi se pod strategickou analýzou uvádí: *"Ověřování je založeno na strategické analýze všech činností prováděných v zařízení. To vyžaduje, aby měl ověřovatel přehled o všech těchto činnostech a jejich významu pro emise."*

Před sestavením plánu ověřování a zahájením procesní analýzy zařízení má ověřovací orgán provést strategickou analýzu činností, na které má zařízení povolení, a údajů o emisích skleníkových plynů. Strategická analýza zahrnuje přezkoumání dokumentů a pohovory pro posouzení pravděpodobné povahy, rozsahu a složitosti ověřovací činnosti, která má být ve prospěch zařízení provedena. V úvahu mají být brány všechny prvky rozsahu práce.

Strategická analýza má zvažovat následující tři hlediska:

- **povahu, rozsah a složitost** zařízení a procesů vedoucích k emisím, včetně měření a zaznamenávání toků energií a materiálů a vnějších vlivů v rozsahu provozních podmínek během období, za které je podáván výkaz;
- **systém správy dat**, od měření a zaznamenávání toků materiálu a emisí až po vytváření souhrnných údajů a jejich archivaci a sestavení informací o emisích, včetně existence kontrolního prostředí a/nebo systému environmentálního managementu/auditů podle ISO 14001/EMAS nebo jejich ekvivalentu, který pokrývá systém správy a zaznamenávání dat;
- **organizační prostředí**, včetně struktury organizace, která řídí systémy provozu, údržby a evidence údajů, v jejichž rámci jsou získávány informace o emisích.

Strategická analýza má zahrnovat následující prvky:

1. povolení k emisím skleníkových plynů a s ním související metodiku zjišťování, schválenou regulátorem jako součást povolení;
2. obecné informace o výrobcích a provozu;
3. hodnoty podle národního alokačního plánu (NAP);
4. změny organizační struktury v průběhu roku (například akvizice, prodeje, změny výrobků, změny procesů);
5. změny metodiky zjišťování a požadavků na vypracování výkazů oznámené kompetentnímu orgánu, nebo v případě, že oznámeny nebyly, důvody pro jejich neoznámení;
6. identifikaci a zhodnocení údajů o zdrojích a emisích skleníkových plynů v zařízení;
7. existenci systému environmentálního managementu nebo jiného systému managementu nebo kontrolního prostředí, zahrnujícího vhodné systémy správy dat o emisích skleníkových plynů;
8. zpracování údajů z konkrétních zdrojů emisí skleníkových plynů;

⁵ Strategická analýza není posouzením/hodnocením strategických plánů nebo přístupu zařízení k jeho podnikání. Zaměřuje se výhradně na systém emisí skleníkových plynů, jak je popsán výše.

9. informační systém o skleníkových plynech, který je dostatečný pro určení a pochopení:
 - a) událostí, úkonů a praktik, které mohou mít významný vliv na informace týkající se životního prostředí, o nichž si bude ověřovací orgán vytvářet svůj úsudek a
 - b) toho, jak jsou tyto informace zpracovávány až po jejich zahrnutí do výkazu o množství emisí skleníkových plynů pro dané zařízení.

Ověřovací proces by neměl postoupit dále až do té doby, dokud ověřovací orgán nezíská a nezhodnotí dostatek relevantních informací, na kterých může založit strategickou analýzu.

5.4.2. Předběžná riziková analýza

Strategická analýza poskytuje ověřovacímu orgánu základ pro naplánování předběžné rizikové analýzy a sestavení plánu ověřování, včetně podrobných procesů a způsobů pro provedení věcného testování a shromažďování důkazů, jež mohou být dostatečným základem pro učinění výroku o skleníkových plynech. Je přitom třeba brát v úvahu, že k určení hloubky podrobností, kterou ověřovací orgán naplánuje ve svém plánu ověřování pro určení, zda jsou ve výkazu závažné chyby, opomenutí a/nebo zkreslení, se rovněž využívá stanovená úroveň jistoty.

Cílem předběžné rizikové analýzy je posoudit pravděpodobnou úroveň rizika, že údaje o emisích skleníkových plynů vykazované zařízením obsahují závažnou nesrovnalost nebo chybu, a tím umožnit sestavení efektivního plánu ověřování, včetně sestavení ověřovacího týmu ze způsobilých a příslušně kvalifikovaných pracovníků.

Ověřovací orgán má analyzovat všechna zjištění, aby určil, kde jsou nejvyšší úrovně rizika chyby nebo opomenutí. Ověřovací orgán má provést dostatečné testování kontrol potvrzujících prohlášení managementu týkající se emisí a provozu zařízení v relevantním období. Pokud ověřovací orgán dospěje k závěru, že procesy a kontroly používané ke snižování inherentních rizik, kontrolních rizik a detekčních rizik nejsou adekvátně sestaveny nebo uplatňovány, má ověřovací orgán zvážit dopady tohoto závěru na rizikovou analýzu, plán ověřování a oznámení o ověření.

Při hodnocení rizika závažné odchylky ve výkazu o množství emisí skleníkových plynů ze zdroje má ověřovací orgán zvážit významnost a poměrnou velikost emisí z tohoto zdroje, adekvátnost systémů řízení a kontrolního prostředí, kde jsou shromažďovány a zpracovávány údaje, složitost provozů a metodiky zjišťování a relevantní důkazy z předchozích ověřovacích prací.

Při hodnocení rizika nesouladu s povolením k emisím skleníkových plynů, s ním související metodikou zjišťování a jinými relevantními požadavky má ověřovací orgán zvážit adekvátnost kontrolního prostředí, složitost systému správy dat a požadavků stanovených v povolení k emisím skleníkových plynů a s ním související metodice zjišťování a jiných relevantních požadavků a relevantní důkazy z předchozích ověřovacích prací.

5.4.3. Strategie a plánování výběru údajů a informací

Vypracování důkladné a vhodné strategie výběru údajů a informací pro ověřování je vyvrcholením strategické analýzy a předběžné rizikové analýzy.

Základem strategie výběru údajů a informací je výběr různých oblastí a prvků v rámci daného zařízení. Tato strategie má být přiměřená:

1. určení prioritních oblastí, údajů a informací, jak je identifikuje strategická analýza;
2. prvkům zdrojů emisí skleníkových plynů, které jsou závažné pro ověřování;
3. souborům údajů a tomu, jaký mají vztah k povolení;
4. klíčovým aspektům shody s metodikou zjišťování související s povolením a s jinými relevantními požadavky;
5. optimalizaci šíře výběru, za účelem dosáhnout vysokého stupně jistoty.

5.4.4. Sestavení plánu ověřování

Ověřovací orgán musí sestavit plán ověřování založený na zjištěních strategické analýzy a předběžné rizikové analýzy. V tomto plánu je uvedeno, co je potřeba ověřit a jak toto ověřování bude probíhat. Plán ověřování zahrnuje i plán vzorkování. Plán ověřování se musí rovněž zabývat souladem s metodikou zjišťování a s dalšími relevantními požadavky a zejména s úrovněmi přesnosti (tiers) definovanými v povolení k emisím skleníkových plynů.

Příloha C stanovuje faktory, které je potřeba zvážit při sestavování plánu ověřování, který má být zdokumentován a který se poté používá během procesní analýzy. Plán ověřování zahrnuje:

1. plán vzorkování dat a informací;
2. pohovory;
3. návštěvu zařízení a posouzení zdrojů emisí skleníkových plynů;
4. přezkoumání dokumentů a údajů.

5.4.5. Procesní analýza

V bodu 7 přílohy V Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi se pod procesní analýzou uvádí: ***"Ověřování předložených informací se pokud možno provádí v místě zařízení. Ověřovatel používá namátkové kontroly ke stanovení spolehlivosti vykazovaných údajů a informací"***.

Ověřovací orgán má uskutečnit plán ověřování s využitím standardních procesů provádění auditu, kterými jsou přezkoumání dokumentů, pohovory, pozorování a potvrzování za použití údajů a informací z externích zdrojů. Ověřovací orgán může použít namátkové kontroly pro výběr konkrétních záznamů a emisí během specifických časových období činností. V průběhu procesní analýzy by tým měl shromažďovat zápisy, které tvoří součást záznamů o auditu obsahujících objektivní důkazy podporující zjištění týmu.

Výběr údajů pro ověřování je možný v rámci záznamů o emisích z jednotlivých zdrojů a mezi zdroji v rámci hranic vyplývajících z povolení k emisím skleníkových plynů, nezahrnuje však výběr zařízení v rámci skupiny povolení. V případě každého povolení k emisím skleníkových plynů je nutná samostatná ověřovací práce omezená na rozsah tohoto povolení k emisím.

Procesní analýza zahrnuje ověřování všech prvků plánu ověřování, včetně prvků uvedených v příloze C, není však omezena na prvky uvedené v příloze C. Pokud zjištění týmu svědčí o nedostatečné kontrole nebo neočekávaných chybách nebo nesouladu, má ověřovací orgán zvážit nutnost nového nasměrování procesní analýzy, s cílem zjistit rozsah a dopady těchto chyb nebo nedostatků v kontrolním prostředí a systémech kvality.

Při druhém ověřování a všech dalších ověřováních prováděných pro dané zařízení mohou být brány v úvahu zjištění z dřívějších ověřování, s cílem zvýšit nebo snížit úroveň ověřovací práce věnované jednotlivým zdrojům nebo údajům nebo systému.

Procesní analýza a podpůrná pracovní dokumentace má zajišťovat, že všechny identifikované problémy, které mohou mít dopad na:

1. prahovou hodnotu závažnosti chyb jsou zaznamenány a plně vyřešeny (například dalším výběrem údajů a informací, přepočítáním, sladěním atd.);
2. rozhodnutí o nesouladu jsou zaznamenány a plně vyřešeny (například přezkoumáním dalších dokumentů, dalšími pohovory atd.).

5.4.6. Dokončení ověřování a zjištění vyplývající z ověřování

Mělo by být ověřeno uskutečnění nápravných akcí, jejich efektivita a adekvátnost, a měly by být ověřeny rovněž nové informace. Ověřovací orgán má:

1. zkontrolovat konečné údaje ze zařízení, včetně údajů, které byly upraveny v důsledku ověřovacího procesu;
2. přezkoumat provozovatelem předložené zdůvodnění a vysvětlení rozdílů mezi konečnými údaji a dříve poskytnutými údaji;
3. přezkoumat výsledek posouzení souladu povolení k emisím skleníkových plynů, s ním související metodiky zjišťování a jiných relevantních požadavků a jakýchkoli úprav nebo vývoje systému správy dat od začátku ověřování;
4. zajistit, aby poznámky, diagramy, výpočty a tabulky atd. pro pracovní dokumenty ověřování a podpůrné důkazy byly úplné a mohly doložit, jak audit probíhal a jaké problémy byly vyřešeny, a aby byly připravené pro proces konečného rozhodování.

Procesní analýza je dokončena, když byly provedeny všechny činnosti popsané v plánu ověřování.

Na konci procesní analýzy má ověřovací orgán dokončit rizikovou analýzu pro potvrzení toho, zda rozvržení ověřovací práce bylo vhodné, pro zhodnocení dopadů, které toto rozvržení mohlo mít na konečné rozhodnutí, a pro vyslovení závěrů o níže uvedených otázkách.

V bodech 8 - 10 přílohy V Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi se pod rizikovou analýzou uvádí:

- ***"Ověřovatel podrobí zhodnocení všechny zdroje emisí v zařízení se zřetelem na spolehlivost údajů o každém zdroji přispívajícím k celkovým emisím zařízení.***
- ***Na základě této analýzy ověřovatel výslovně určí zdroje s vysokým rizikem chyb a další aspekty postupu zjišťování a vykazování emisí, které pravděpodobně mohou přispívat k chybám při určování celkového objemu emisí. Zahrnuje to zejména výběr emisních faktorů a výpočtů nutných k určení úrovně emisí z jednotlivých zdrojů. Zvláštní pozornost je třeba věnovat zdrojům s vysokým rizikem chyb a výše uvedeným aspektům postupu zjišťování emisí.***
- ***Ověřovatel přihlíží ke všem účinným metodám kontroly rizik uplatňovaným provozovatelem za účelem minimalizovat stupeň nejistoty."***

Po posouzení údajů o emisích skleníkových plynů a výkazu o množství emisí skleníkových plynů, kontrolního prostředí, uplatňování metodiky zjišťování a souladu s povolením k emisím skleníkových plynů a s ním související metodikou zjišťování a jinými relevantními požadavky má ověřovací orgán zvážit zjištění získaná během ověřování a určit, zda ověřené údaje o emisích skleníkových plynů odpovídají předloženému výkazu o množství emisí skleníkových plynů a zda je zařízení v souladu s povolením k emisím skleníkových plynů, s ním související metodikou zjišťování a jinými relevantními požadavky.

Při vyslovení svých závěrů má ověřovací orgán vyhovět požadavkům bodu 11 přílohy V Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi a proto má vypracovat zprávu o všech relevantních otázkách provedené práce a o tom, zda v celkovém vykazovaném objemu emisí nejsou závažné chyby.

5.5. Zprávy ověřovacího orgánu

Výsledkem ověřovacího procesu mohou být tři typy "zpráv":

- **Interní zpráva o ověřovacím procesu od vedoucího auditora emisí skleníkových plynů.** Ověřovací orgán ji používá při přezkoumání ověřovacího procesu, který prováděl pro dané zařízení. Tato zpráva má obsahovat dostatečné informace proto, aby takové přezkoumání ověřovacímu orgánu umožnilo zhodnotit ověřovací proces, a podpůrné písemné doklady, které potvrzují závěry vedoucího auditora emisí skleníkových plynů a doporučení týkající se návrhu oznámení o ověření. Interní zpráva o ověřovacím procesu tak popisuje výsledek strategické analýzy, rizikové analýzy a procesní analýzy, jakož i plán ověřování, provedené činnosti, změny, ke kterým došlo v průběhu ověřovacího procesu a rozhodnutí o kvalitě údajů a závažnosti chyb ve vztahu ke schválení údajů o emisích skleníkových plynů předložených zařízením a k ověření výkazu zařízení o emisích skleníkových plynů. Interní zpráva o ověřovacím procesu je transparentním logickým tokem informací. Zahrnuje zdůvodnění zvýšeného/sníženého výběru údajů a informací a uvádí, jak byly vyřešeny všechny nalezené problémy, u nichž bylo nutné další zkoumání, a konečný výsledek tohoto zkoumání.

- **Zpráva o skleníkových plynech, jak je uváděna v bodu 11 přílohy V.** Ověřovací orgán má zařízení vydat zprávu o ověření. Obsah zprávy o skleníkových plynech má být dohodnut mezi ověřovacím orgánem a provozovatelem. Zpráva by ale přinejmenším měla být v souladu s bodem 11 přílohy V a se všemi specifickými požadavky členského státu. Zpráva pro klienta má uvádět zjištěný nesoulad (či nesoulady) a existence těchto nesouladů má být zmíněna v oznámení o ověření. Kompetentní orgán může upřesnit obsah zprávy o skleníkových plynech a může požadovat, aby její kopie byla kompetentnímu orgánu předložena.
- **Oznámení o ověření, jak je uváděno v bodu 11 přílohy V.** Toto oznámení o ověření může být součástí výše uvedené zprávy o ověření, nebo se může jednat o samostatné oznámení. Je adresováno kompetentnímu orgánu a provozovateli. Toto oznámení o ověření se zašle provozovateli, pokud členský stát nestanoví jinak. Další podrobnosti jsou uvedeny v kapitole 5.5.1.

5.5.1. Oznámení o ověření

5.5.1.1. Vypracování oznámení o ověření

V bodu 11 přílohy V Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi se pod zprávou uvádí: ***"Ověřovatel vypracuje zprávu o procesu potvrzování, ve které je uvedeno, zda je výkaz podle článku 14(3) uspokojivý. Tato zpráva uvádí všechny aspekty týkající se provedené práce. Oznámení, že výkaz podle článku 14(3) je uspokojivý, může být učiněno, pokud podle názoru ověřovatele není ve vykazovaném celkovém objemu emisí závažná chyba."***

Podle Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi je možné výkaz o množství emisí skleníkových plynů ověřit jako uspokojivý, pokud v údajích o emisích skleníkových plynů a výkazu o množství emisí skleníkových plynů nejsou závažné chyby.

V případě, že ověřovací orgán najde v údajích o emisích skleníkových plynů a výkazu o množství emisí skleníkových plynů chyby, opomenutí nebo zkreslení, má od provozovatele požadovat další informace, aby se tento problém vyřešil. Pokud tyto další informace nevyřeší otevřené otázky ohledně údajů, potom má ověřovací orgán prohlásit, že výkaz o množství emisí skleníkových plynů nebyl ověřen jako uspokojivý. Provozovatel bude muset řešit tuto otázku s kompetentním orgánem.

Příklady:

Pokud se instalované měřicí přístroje, nebo informace o instalovaných měřicích přístrojích, liší od informací obsažených v metodice zjišťování, potom nelze mít za to, že je zařízení v souladu s metodikou zjišťování a ověřovací orgán nemůže v oznámení o ověření uvést, že je výkaz uspokojivý.

Pokud se jinak odpovídající měřicí přístroj v průběhu období, za které je předkládán výkaz, posunul mimo kalibraci, potom si ověřovací orgán může utvořit názor, zda to mohlo mít závažný dopad na údaje o emisích skleníkových plynů. Pokud ano, může zařízení navrhnout úpravu výkazu vzhledem k tomuto posunu a ověřovací orgán poté může, pokud kompetentní orgán považuje navrženou úpravu za adekvátní, všechny zbývající chyby považovat za nezávažné a uvést v oznámení o ověření, že je výkaz uspokojivý.

Pokud výsledky ověřování vedou k tomu, že ověřovací orgán bude muset v oznámení o ověření uvést, že je výkaz neuspokojivý, má o tom ověřovací orgán informovat provozovatele při nejbližší možné příležitosti.

Vydání oznámení o ověření je povinnou součástí procesu ověřování emisí skleníkových plynů podle Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi. Za vypracování oznámení o ověření je zodpovědný ověřovací orgán. V oznámení o ověření musí být přesně uvedeno, jaký výkaz o množství emisí skleníkových plynů byl ověřován (t.j. musí být uvedeno jeho datum a číslo verze). Oznámení o ověření musí zahrnovat přinejmenším následující prvky, obvykle v následujícím pořadí:

1. název a adresu zařízení;
2. rozsah ověřování, včetně vztahu k povolení k emisím skleníkových plynů a specifických výjimek;
3. odpovídající role a odpovědnosti provozovatele, ověřovacího orgánu a kompetentního orgánu;
4. přesné uvedení toho, jaká verze výkazu o množství emisí skleníkových plynů byla ověřována;
5. vymezení, co je základem prohlášení (použité ověřovací postupy a povolení k emisím skleníkových plynů, s ním související metodika zjišťování a jiné relevantní požadavky);
6. potvrzení přesnosti a (účinného) uplatňování systému zjišťování v souladu s povolením k emisím skleníkových plynů a všemi souvisejícími podmínkami a s metodikou zjišťování;
7. údaje o celkových emisích skleníkových plynů z ověřované činnosti (jako souhrnné údaje nerozdělované na jednotlivé zdroje);
8. oznámení o ověření, týkající se kvality a úplnosti údajů a závažnosti chyb, formulované jako oznámení o ověření v pozitivní formě;
9. rok, na který se ověření vztahuje;
10. adresu a údaje o akreditaci ověřovacího orgánu;
11. datum a podpis autorizovanou osobu jménem ověřovacího orgánu.

Pokud je oznámení o ověření výsledkem práce dvou nebo více ověřovacích orgánů, potom by zodpovědnost za splnění smlouvy o ověřování a za konečné oznámení o ověření měla ležet na jednom z těchto ověřovacích orgánů.

5.5.1.2. Komentáře v oznámení o ověření

Oznámení o ověření má jasně uvádět všechny situace, kdy:

1. ověřovací orgán je toho názoru, že jeden, několik nebo všechny aspekty údajů o emisích skleníkových plynů nejsou v souladu s odsouhlasenou metodikou zjišťování;
2. výkaz vypracovaný odpovědnou stranou není v souladu s formátem výkazu o množství emisí, jak jej specifikují národní předpisy týkající se systému pro obchodování s emisemi nebo část 11 přílohy I Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí;
3. ověřovací orgán nemůže získat dostatečné důkazy pro zhodnocení souladu jednoho nebo více aspektů údajů o emisích skleníkových plynů s metodikou zjišťování a jinými relevantními požadavky;
4. souhrn chyb a opomenutí ve výkazu o množství emisí skleníkových plynů překračuje definovaný stupeň závažnosti chyb.

5.5.1.3. Proces přezkoumání

Doporučení plynoucí z ověřování by předtím, než bude rozhodnuto ohledně vydání oznámení o ověření, měla být v rámci ověřovacího orgánu podrobena přezkoumání. Osoba (či osoby) provádějící toto přezkoumání mají být nezávislé na týmu, který prováděl ověřovací činnosti. Rozsah přezkoumání má zahrnovat celý ověřovací proces. Cílem přezkoumání je zajistit, aby byl ověřovací proces prováděn v souladu s akreditovanými postupy, s odpovídající odbornou péčí a posuzováním, a aby byla minimalizována jakákoli rizika spojená s ověřováním. Přezkoumání by se mělo zaměřit zejména na následující ověřovací činnosti:

1. jmenování vedoucího auditora emisí skleníkových plynů a týmu - včetně zhodnocení způsobilosti;
2. strategickou analýzu, včetně předběžné rizikové analýzy;
3. zhodnocení podnikatelského rizika - zejména rozhodnutí přijmout zakázku;
4. sestavení plánu ověřování;
5. plán vzorkování dat a informací, kde je to relevantní;
6. procesní analýzu včetně závěrečné rizikové analýzy;
7. interní zprávu o ověřovacím procesu, zprávu o ověření a oznámení o ověření - včetně zjištění a závěrů ověřování;
8. všechny sporné otázky nalezené ověřovacím orgánem, zejména ty, které brání tomu, aby v oznámení o ověření bylo uvedeno, že je výkaz uspokojivý;
9. rozhodnutí o vydání oznámení o ověření.

Osobou provádějící přezkoumání má být interní nezávislá osoba v rámci organizace ověřovacího orgánu, která se nepodílí na ověřování samotném a měla by mít vhodné znalosti a zkušenosti dostatečné pro zhodnocení ověřovacích procesů a oprávněnosti doporučení nebo by k takovým znalostem a zkušenostem měla mít přístup. Proces prověřování je možné provádět v krocích, které jsou v souladu s výše uvedenými body (1) až (9).

5.5.1.4. Vydání zprávy o skleníkových plynech a oznámení o ověření

Svoje oznámení o ověření ověřovací orgán předá provozovateli, aby je předložil kompetentnímu orgánu společně s kopií ověřeného výkazu o množství emisí skleníkových plynů.

Ověřovací orgán může vkládat relevantní záznamy, týkající se konečného ověřeného množství skleníkových plynů za dané období a pro příslušné činnosti, do registru systému EU pro obchodování s emisemi.

6. ZPŮSOBILOST OVĚŘOVATELŮ

6.1. Přehled

6.1.1. Podle bodu 12 přílohy V Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi je minimální způsobilost ověřovatelů následující:

Ověřovatel provádí svoje činnosti vhodným a objektivním odborným způsobem a je obeznámen:

- a) s ustanoveními této Směrnice, jakož i příslušnými normami a pokyny přijatými Komisí podle článku 14(1);*
- b) s požadavky právních předpisů, regulačními a správními požadavky týkajícími se ověřovaných činností; a*
- c) se získáváním všech informací týkajících se každého zdroje emisí v zařízení, zejména informací týkajících se shromažďování, měření, vypočítávání a vykazování údajů.*

6.1.2. Obecné požadavky na způsobilost

Je třeba, aby ověřovací orgán prokázal, že má k dispozici dostatek kvalifikovaných pracovníků.

Je třeba, aby ověřovací orgán měl účinné postupy pro vyškolení a najímání způsobilých pracovníků a pro sledování jejich činnosti, ať už se jedná o zaměstnance nebo externí členy týmu (pracovníky najaté na základě smlouvy). Pokyny ohledně praktických znalostí jsou uvedeny v příloze E.

Ověřovací orgány by si měly udržovat svoji vlastní způsobilost zajišťováním toho, že jejich znalosti o ověřování údajů o emisích skleníkových plynů budou periodicky aktualizovány, aby odrážely platnou nejlepší praxi v daném oboru. Systém vnitřní kontroly ověřovacího orgánu má zajišťovat, že činnost auditorů emisí skleníkových plynů a osob provádějících přezkoumání bude pravidelně kontrolována, včetně kontroly ověřovacích činností prováděných přímo v místě zařízení.

6.1.3. Doložení způsobilosti

Ověřovací orgán má vytvořit a udržovat personální záznamy, které dokládají, že pracovníci ověřovacího orgánu jsou kvalifikováni v souladu s požadavky národních zákonů týkajících se systému pro obchodování s emisemi a souvisejících předpisů, Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi, Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí a těchto pokynů.

V personálních záznamech má být uváděna kvalifikace k ověřování, včetně informací o tom, na jaké typy průmyslových odvětví, jak jsou uvedeny v příloze I Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi nebo definovány v národních předpisech, se tato kvalifikace vztahuje (viz příloha E).

6.2. Ověřovací pracovníci

6.2.1. Kvalifikace a způsobilost

Ověřovací orgán má zajistit, aby pracovníci podílející se na ověřovací práci byli způsobilí pro funkce, které vykonávají. Při ověřování údajů o emisích skleníkových plynů budou patřit mezi pracovníky podílející se na ověřovací práci pravděpodobně pracovníci, kteří:

1. řídí ověřovací proces;
2. působí jako vedoucí týmu ověřujícího emise skleníkových plynů;
3. vybírají členy týmu, který má provádět ověřování, a ověřují jejich způsobilost;
4. instruují členy týmu a zajišťují nutné vyškolení;
5. posuzují žádosti o ověření předkládané zařízeními, včetně toho, že rozhodují o přijetí nebo odmítnutí zakázky;
6. provádějí strategickou analýzu a předběžnou rizikovou analýzu;
7. provádějí ověřovací činnosti včetně procesní analýzy a dokončují rizikovou analýzu;
8. přezkoumávají zprávy o ověření, pracovní dokumenty a související podpůrné důkazy vyplývající z ověřovacího procesu;
9. rozhodují o závěrech ověřování a o oznámení o ověření;
10. řídí uchovávání záznamů a informací;
11. vypracovávají postup pro vyřizování stížností, sporů a odvolání a provádějí jejich vyřizování.

Pro činnosti 3, 4, 5, 7, 8 a 9 je nutná způsobilost auditora emisí skleníkových plynů. Pro činnosti 2 a 6 je nutná způsobilost vedoucího auditora emisí skleníkových plynů. Pracovníci podílející se na činnostech 1, 10 a 11 mají být schopni doložit vyškolení a znalost specifických požadavků, které pro tyto funkce stanovuje Směrnice EU o emisích skleníkových plynů.

6.2.2. Kvalifikační kritéria pro ověřovací tým

Znalosti ověřovacího týmu týkající se ověřovacích činností by přinejmenším měly tvořit praktické znalosti:

1. právních předpisů příslušné národní členského státu týkající se obchodování s emisemi a s ní souvisejících předpisů, ve spojitosti se Směrnicí EU o systému pro obchodování s emisemi, zejména s jejími články 12 až 14 a přílohou V, a s Metodickými pokyny EU pro zjišťování a vykazování emisí skleníkových plynů, a typického povolení k emisím skleníkových plynů a metodik zjišťování;
2. rozdílů v tom, jak národní kompetentní orgány v dané zemi interpretují šíři Směrnice, například rozsah spalovacích zařízení;
3. specifické činnosti průmyslového odvětví, kterým se dané zařízení zabývá, včetně typů emisí skleníkových plynů, míst emisí a úrovní emisí, které lze očekávat z činností provozovaných zařízeními; procesů, kterými se do ovzduší uvolňují skleníkové plyny (včetně rizika případů jako jsou emise v důsledku nehod nebo občasného bezpečnostního zapálení plynů doprovázejících daný proces); a technik relevantních pro zjišťování, měření, kalibraci a vypočítávání emisí skleníkových plynů;

4. způsobů auditu údajů a informací, včetně rizikové analýzy ve vztahu k údajům (zejména za použití elektronických tabulkových programů); znalostí týkajících se posuzování systémů správy dat a systémů zajišťování kvality/kontroly kvality v národních předpisech o zjišťování ve vztahu k systému pro obchodování s emisemi, ve spojitosti s Rozhodnutím EU o zjišťování a vykazování emisí skleníkových plynů; činností nutných k nalezení nedostatků v systémech vykazování emisí skleníkových plynů a posuzování dopadu těchto nedostatků na výkaz o množství emisí předkládaný zařízením; aplikace prahových hodnot závažnosti chyb na ověřování emisí skleníkových plynů v rámci auditu údajů a informací;
5. procesů posuzování shody a souvisejících postupů podávání zpráv, které se týkají povolení k emisím skleníkových plynů, s ním související metodiky zjišťování a jiných relevantních požadavků.

6.2.3. Výběr a řízení ověřovacího týmu

Pokud ověřovatel používá k provádění ověřování týmy, každý člen týmu má mít znalosti auditu údajů a národních právních předpisů týkajících se obchodování s emisemi a s ní souvisejících předpisů, ve spojitosti se Směrnicí EU o systému pro obchodování s emisemi a s Rozhodnutím EU o zjišťování a vykazování emisí skleníkových plynů.

Týmy mají být sestavovány tak, aby:

1. pro každou oblast výše uvedených kvalifikačních kritérií byla určena jedna osoba jako způsobilá vést tým; je věcí každého ověřovacího orgánu, aby určil kvalifikační požadavky pro splnění výše uvedených kritérií;
2. každý člen týmu jasně chápal svoji individuální roli v ověřovacím procesu a měl znalosti o souvisejících požadavcích a příslušných postupech a dokumentech;
3. každý člen týmu byl schopen účinně komunikovat, jak písemně tak ústně, v jazyku (či jazycích) nutných pro splnění svých konkrétních úkolů;
4. každý člen týmu byl vybrán na základě svých znalostí, zkušeností a dovedností takovým způsobem, aby znalosti, zkušenosti a dovednosti týmu jako celku splňovaly požadavky na ověřování.

Ověřovací orgán má prokázat (prostřednictvím záznamů prokazujících kombinaci příslušných praktických zkušeností, výškolení a/nebo vzdělání), že tým jako celek disponuje všemi nutnými znalostmi, zkušenostmi a dovednostmi, které jsou požadovány pro provádění ověřovacích prací v rámci systému EU pro obchodování s emisemi.

Postupy výběru týmu mají zajistit, aby:

1. všichni členové ověřovacího týmu byli kvalifikováni jako auditoři emisí skleníkových plynů nebo techničtí experti;
2. v každém ověřovacím týmu byla alespoň jedna osoba splňující všechny požadavky na vedoucího auditora emisí skleníkových plynů;
3. všichni členové ověřovacího týmu pracující samostatně byli kvalifikováni alespoň v souladu se všemi požadavky na auditora emisí skleníkových plynů.

Vedoucí auditor emisí skleníkových plynů jasně rozdělí úkoly v rámci týmu a zajistí, aby tým jako celek přezkoumal podle plánu ověřování všechny požadavky systému EU pro obchodování s emisemi.

6.2.4. Minimální požadavky na zkušenosti, vyškolení a vzdělání

6.2.4.1. Formální vzdělání

Auditoři emisí skleníkových plynů mají mít přinejmenším kvalifikaci vědeckého a technologického nebo obchodního směru z instituce terciárního vzdělávání (z minimálně tříletého programu).

Osoby, které nemají výše uvedené vzdělání, lze považovat za auditory emisí skleníkových plynů, pokud mohou prokázat, že mají pracovní zkušenosti a prošly jinými činnostmi rozvíjejícími osobnost, které jim poskytují komunikační, technické a/nebo obchodní, jakož i analytické, dovednosti nutné pro provádění ověřování.

6.2.4.2. Pracovní zkušenosti

Auditoři emisí skleníkových plynů, kteří mají dokončené výše uvedené formální vzdělání, mají mít přinejmenším čtyři roky praxe v zaměstnání prováděném na plný úvazek, jako manažeři nebo jiní odborní pracovníci podílející se na:

1. auditu systémů environmentálního managementu a ověřování environmentálních údajů;
2. managementu a technologiích souvisejících s emisemi.

6.2.4.3. Formální vyškolení auditorů emisí skleníkových plynů.

Ověřovací orgán má uchovávat záznamy a jiné dokumenty, které prokazují, že vedoucí auditoři a auditoři emisí skleníkových plynů mají požadované znalosti a odbornost v důsledku uspokojivého dokončení formálního vyškolení, které kryje následující typy znalostí, dovedností a způsobilosti:

Specifická odbornost:

Systém EU pro obchodování s emisemi:

- znalost Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi, Propojovací směrnice a Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí a jejich požadavků;
- schopnost posuzovat shodu s požadavky Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi a Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí;
- znalost závazku dané strany podle Kjótského protokolu, širší role obchodování s emisemi a pravidel a mechanismů, které jsou nutné pro to, aby toto obchodování fungovalo.

Národní právní předpisy týkající se obchodování s emisemi:

- znalost národních právních předpisů týkajících se obchodování s emisemi a souvisejících předpisů, konkrétně těch, které se zabývají zjišťováním emisí skleníkových plynů a jiných emisí, jež jsou předmětem národních systémů obchodování s emisemi;
- schopnost posuzovat soulad s požadavky národních právních předpisů ve spojitosti s požadavky Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi a Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí;

- znalost národních závazků podle mezinárodních dohod, širší role obchodování s emisemi a pravidel a mechanismů, které jsou nutné pro to, aby toto obchodování fungovalo.

Audit údajů a informací:

- znalost zásad zjišťování a vykazování, závažnosti chyb, nepřesnosti a nejistoty; nástrojů a praktik finanční/ekonomické evidence; posuzování v prostředí počítačových informačních systémů, rolí zajišťování kvality, kontroly kvality a výběru v ověřování údajů a metod kontroly údajů, zda neobsahují chyby;
- schopnost sestavit a realizovat plán vzorkování a informací s cílem nalézt chyby ve vykazovaných údajích a určit, zda jsou tyto chyby závažné.

Provádění ověřovací práce:

- znalost ověřovacího procesu včetně postupů podávání zpráv, role, kterou hrají různí členové týmu a role vedoucího auditora a jeho odpovědností při ověřování emisí skleníkových plynů;
- schopnost jednat jako vedoucí auditor a dokončit ověřovací práci;
- znalost toho, jakou roli v systému hrají třetí strany jako ověřovatelé.

Toto formální vyškolení lze získat úspěšným absolvováním školícího kurzu pro vedoucí auditory emisí skleníkových plynů, který je schválen uznávanou třetí stranou a kryje přinejmenším výše uvedená témata. Úspěšní absolventi v takovém kurzu složí zkoušku týkající se "cílů z oblasti znalostí" a absolvují praktická cvičení týkající se "cílů z oblasti dovedností".

6.2.4.4. Další požadavky na vedoucí auditory emisí skleníkových plynů

Kromě výše uvedených dovedností a způsobilostí je potřeba, aby ověřovací orgány zajistily, že vedoucí auditor emisí skleníkových plynů bude mít příslušné dovednosti a způsobilosti pro splnění následujících klíčových zodpovědností:

1. vedení a řízení ověřovacího procesu;
2. porozumění odsouhlasenému rozsahu ověřování;
3. zajištění toho, že plánování ověřování se bude zabývat všemi cíli ověřování;
4. řešení sporných otázek týkajících se ověřování, zejména těch, které souvisejí s otázkami závažnosti chyb a otázkami souladu a s posuny v profilu rizik spojených s vykazovanými údaji o emisích skleníkových plynů;
5. řízení vypracování interní zprávy o ověřovacím procesu a návrhu zprávy o skleníkových plynech a oznámení o ověření a jejich předání/rozeslání osobě (či osobám) provádějící přezkoumání;
6. zajištění toho, že veškerá dokumentace související s ověřováním, včetně pracovních dokumentů, podpůrných důkazů, doporučení a návrhu zprávy o skleníkových plynech a oznámení o ověření, bude úplná;
7. poskytování pomoci osobám provádějícím přezkoumání, za účelem dokončení ověřování.

6.2.5. Zkušenosti s ověřováním

6.2.5.1. Auditor emisí skleníkových plynů

Aby auditor emisí skleníkových plynů splnil požadavky na tuto funkci z hlediska zkušeností s posuzováním emisí skleníkových plynů, je třeba, aby absolvoval alespoň dvacet ekvivalentních dnů ověřovacích auditů v rámci ověřování emisí skleníkových plynů jako auditor pod dozorem a vedením kvalifikovaného vedoucího auditora emisí skleníkových plynů (který zde působí jako školitel a posuzovatel). V rámci této praxe by se měl auditor emisí skleníkových plynů aktivně podílet rovněž na posuzování údajů a výkazu o množství emisí skleníkových plynů a povolení k emisím skleníkových plynů, s ním související metodiky zjišťování a jiných relevantních požadavků, které se vztahují na požadavky na práci auditora.

Veškeré vyškolení a zkušenosti, týkající se funkce auditora, mají být získány ve třech letech bezprostředně předcházejících podání žádosti o přidělení této funkce.

Přechodné opatření

Očekává se, že v počátečním období ověřování v rámci systému EU pro obchodování s emisemi skleníkových plynů bude pouze málo lidí, kteří budou splňovat výše uvedené požadavky na zkušenosti s ověřováním. V tomto období mohou být přijatelné rovněž zkušenosti s ověřováním v příbuzných oblastech, jako je audit v rámci certifikace systému environmentálního managementu (EMS), potvrzování v rámci systému environmentálního managementu a auditů (EMAS) nebo jiné typy ověřování a potvrzování různých environmentálních prohlášení.

Toto přechodné opatření má být přehodnoceno do 31. března 2006⁶.

6.2.5.2. Vedoucí auditoři emisí skleníkových plynů

Vedoucí auditor emisí skleníkových plynů má v první řadě splňovat požadavky na auditora emisí skleníkových plynů a splňovat požadavky ISO 19011, část 7.3.2.

Kromě toho by se měl vedoucí auditor emisí skleníkových plynů minimálně ve třech úplných případech ověřování emisí skleníkových plynů podílet na celém procesu posuzování a pracovat tam jako vedoucí auditor emisí skleníkových plynů. Minimálně ze dvou ověřování je nutné pozitivní hodnocení od vedoucího auditora emisí skleníkových plynů, který zodpovídá za ověření zkušeností nového vedoucího auditora s tímto posuzováním.

Zkušenosti nutné pro splnění požadavků na vedoucího auditora emisí skleníkových plynů musí být získány ve třech letech bezprostředně předcházejících podání žádosti o přidělení této funkce.

⁶ Český institut pro akreditaci přehodnotí opatření do 30. listopadu 2007

Přechodné opatření

Očekává se, že v počátečním období ověřování v rámci systému EU pro obchodování s emisemi skleníkových plynů bude pouze málo lidí, kteří budou splňovat všechny výše uvedené požadavky. V tomto období mohou být přijatelné rovněž zkušenosti vedoucího auditora emisí skleníkových plynů v příbuzných oblastech, jako je audit v rámci certifikace systému environmentálního managementu (EMS), potvrzování v rámci systému environmentálního managementu a auditů (EMAS) nebo jiné typy ověřování a potvrzování různých environmentálních prohlášení.

Toto přechodné opatření má být přehodnoceno do 31. března 2006⁶.

6.2.6. Definice a udržování způsobilosti

Ověřovací orgány mají definovat způsoby dosažení, posouzení a udržování nutných způsobilostí, jak jsou definovány výše. Patří sem způsobilost auditora emisí skleníkových plynů, vedoucího auditora emisí skleníkových plynů, vedoucího a jiných pracovníků, které tyto orgány zaměstnávají nebo najímají jako externí spolupracovníky.

6.2.7. Osoba provádějící přezkoumání

Osoba provádějící přezkoumání by se neměla podílet na vlastním ověřování pro dané zařízení. Osoba provádějící přezkoumání má mít odborné technické znalosti, aby mohla učinit informované rozhodnutí (obvykle se očekává, že to bude osoba splňující kvalifikační kritéria na auditora emisí skleníkových plynů) a měla by mít příslušnou pravomoc podepsat oznámení o ověření. Pokud osoba provádějící přezkoumání nemá dostatek odborných technických znalostí, může požádat o pomoc odborníka (či odborníky), kteří odpovídající odborné technické znalosti mají a pomohou osobě provádějící přezkoumání dojít ke konečnému rozhodnutí.

PŘÍLOHA A (NORMATIVNÍ) - ZÁVAŽNOST CHYB

Podle části 2, "definice", přílohy I Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí je závažností chyb "odborný úsudek ověřovatele pokud jde o to, zda jednotlivá opomenutí, zkreslení nebo chyby, kterými jsou ovlivněny informace vykazované pro dané zařízení, nebo jejich souhrn, významně ovlivní rozhodování uživatelů, kterým jsou tyto informace určeny. S velkou obecností lze uvést, že ověřovatel bude obvykle hodnotit chybu v celkovém objemu emisí jako závažnou, pokud povede k tomu, že souhrn opomenutí, zkreslení nebo chyb v celkovém objemu emisí bude vyšší než 5 procent".

Otázka závažnosti chyb je relevantní ve chvíli, kdy ověřovací orgán určuje povahu, načasování a rozsah postupů shromažďování důkazů, a kdy posuzuje, jestli výkaz o množství emisí skleníkových plynů předložený zařízením neobsahuje chyby, opomenutí nebo zkreslení. Při zvažování závažnosti chyb ověřovací orgán hodnotí a posuzuje, které faktory by mohly ovlivnit rozhodování uživatelů, kterým jsou informace určeny. V pojetí závažnosti chyb se uznává, že některé skutečnosti, buď samostatně nebo v souhrnu s ostatními, jsou důležité, pokud má být předložený výkaz o množství emisí skleníkových plynů v dostatečném souladu s požadavky národních právních předpisů týkajících se obchodování s emisemi a s požadavky národních předpisů, které s těmito národními právními předpisy souvisejí, ve spojitosti se Směrnicí EU o systému pro obchodování s emisemi a Rozhodnutím o zjišťování a vykazování emisí. Ověřovací orgán zvažuje jak kvantitativní chyby tak kvalitativní nesoulady, jako je nesplnění požadavku sestavit a vykazat údaje o množství emisí v souladu s povolením k emisím skleníkových plynů, s ním související metodikou zjišťování a jinými relevantními požadavky. V důsledku interakce těchto skutečností by relativně malé nesrovnalosti mohly mít závažný vliv na výkaz o množství emisí skleníkových plynů.

Otázky týkající se závažnosti chyb mají být prodiskutovány ve stádiu plánování ověřování a měly by být pracovníkům ověřovacího orgánu jasně sděleny. Ověřovací orgán plánuje a provádí práci s cílem získat dostatek odpovídajících důkazů o tom, zda výkaz o množství emisí skleníkových plynů a údaje o emisích neobsahují závažné odchylky.

Hodnocení závažnosti chyb se provádí v interakci s posuzováním rizika chyb, opomenutí a zkreslení ve výkazu o množství emisí skleníkových plynů a v údajích o emisích. Toto zhodnocení rizika vychází ze zjištění vyplývajících z přezkoumání kontrolního prostředí a systémů kontroly. Rozhodnutí ohledně závažnosti chyb bere v úvahu všechna zjištění strategické analýzy, rizikové analýzy a procesní analýzy.

Nejistota

Za schvalování metodik zjišťování zodpovídá kompetentní orgán. V národních právních předpisech a souvisejících předpisech a/nebo v Metodických pokynech pro zjišťování a vykazování emisí jsou popsány standardizované postupy pro různé činnosti spadající do přílohy 1 Směrnice. Ověřovací orgán tudíž nebere v úvahu nejistotu, která neodmyslitelně patří k práci v souladu s povolením a s ním související metodikou zjišťování.

Poznámka: podle Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí "... ověřovatel zejména kontroluje, zda použitím metodiky zjišťování popsané v povolení bylo dosaženo takového stupně přesnosti, který je v souladu s definovanými úrovněmi přesnosti".

Ověřovací orgány by se měly zabývat nejistotou vyplývající z nesouladu s požadavky metodiky zjišťování a jinými relevantními požadavky.

Podle Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí platí, že ***""Přípustná nejistota" v rámci těchto Metodických pokynů se vyjadřuje jako 95% interval spolehlivosti kolem měřené hodnoty, například při charakterizaci měřicích přístrojů pro jednotlivé úrovně v rámci systému úrovní přesnosti nebo charakterizaci přesnosti kontinuálních měřicích systémů"***.

PŘÍLOHA B (NORMATIVNÍ) - NESTRANNOST A NEZÁVISLOST

1.1. Ověřovací orgán, stejně jako jakákoli část stejné právnické osoby, nesmí být provozovatelem⁷, nesmí být vlastníkem provozovatele nebo vlastněn provozovatelem a musí být plně nezávislý na provozovatelských činnostech krytých přílohou 1 Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi.

Ověřovací orgán nesmí nabízet svoje služby provozovatelům, pokud vztahy ověřovacího orgánu a provozovatele mohou ohrozit nestrannost ověřovacího orgánu nebo způsobit, že v případě ověřovacího orgánu bude existovat konflikt zájmů.

Za ohrožení nestrannosti jsou považovány vztahy mezi ověřovacím orgánem a jeho klientem, které jsou založeny na společném vlastnictví, řízení, managementu nebo pracovnících, sdílení zdrojů, financí, smluv nebo marketingu.

1.2. Vrcholný management ověřovacího orgánu se musí zavázat k nestrannosti při ověřovacích činnostech. Ověřovací orgán musí veřejně prohlásit, že chápe silné komerční, finanční a jiné tlaky, které by mohly ovlivnit jeho úsudek, a důležitost nestrannosti při provádění ověřování, a že zvládá konflikt zájmů a zajišťuje objektivnost svého ověřování.

1.3. Ověřovací orgán, stejně jako jakákoli část stejné právnické osoby, nesmí nabízet nebo poskytovat žádnému klientovi:

- konzultační služby s cílem vytvářet metodiky zjišťování pro splnění Metodických pokynů pro zjišťování a vykazování emisí nebo s cílem pomoci této organizaci sestavovat výkazy o množství emisí skleníkových plynů;
- technickou pomoc s vytvořením nebo udržováním (v kterémkoli stádiu) systému používaného ke zjišťování emisí.

1.4. Ověřovací orgán musí identifikovat, analyzovat a zdokumentovat možnosti konfliktu zájmů vyplývající z poskytování ověřovacích služeb, včetně jakýchkoli konfliktů vyplývajících ze vztahu s jinými subjekty. Skutečnost, že takové vztahy existují, nemusí nutně znamenat, že v případě ověřovacího orgánu existuje i konflikt zájmů. Nicméně pokud jakýkoli vztah ohrožuje nestrannost, musí ověřovací orgán zdokumentovat, jak takové riziko eliminuje nebo minimalizuje. Toto doložení musí zahrnovat všechny potenciální zdroje konfliktu zájmů, ať už vznikají uvnitř ověřovacího orgánu nebo v důsledku činností jiných subjektů.

1.5. Ověřovací orgán musí zajistit, aby činnosti jiných subjektů neovlivňovaly důvěrnost, objektivitu a nestrannost jeho ověřování. Ověřovací orgán se musí vyhnout jakékoli situaci, která by vytvářela konflikt zájmů vznikající z činnosti jakéhokoli jiného subjektu.

1.6. Ověřovací orgán nesmí ověřit výkaz provozovatele, který využíval konzultační služby nebo technickou pomoc, jak jsou

⁷ včetně sdružení provozovatelů

popsány výše, pokud vztah mezi subjektem, který tyto konzultační služby nebo technickou pomoc poskytl, a ověřovacím orgánem ohrožuje nestrannost ověřovacího orgánu.

1.7. Za vztahy ohrožující nestrannost jsou považovány vztahy mezi ověřovacím orgánem a subjektem poskytujícím konzultační služby nebo technickou pomoc, které jsou založeny na společném vlastnictví, řízení, managementu nebo pracovnících, sdílení zdrojů, financí, smluv nebo marketingu, na platbě zprostředkovatelské provize nebo jiné motivaci k předávání nových klientů.

Za období dostačující pro snížení ohrožení nestrannosti na přijatelnou úroveň se považuje období minimálně dvou let od konce poskytování konzultačních služeb nebo technické pomoci.

1.8. Konzultační služby nebo technická pomoc a ověřovací činnosti nesmí být nabízeny současně. Subjekt poskytující konzultační služby nebo technickou pomoc nesmí uvádět nebo naznačovat, že ověřování bude jednodušší, snazší, rychlejší nebo méně nákladné, pokud bude využit určitý ověřovací orgán. Podobně ověřovací orgán nesmí uvádět nebo naznačovat, že ověřování bude jednodušší, snazší, rychlejší nebo méně nákladné, pokud bude využit určitý subjekt poskytující konzultační služby nebo technickou pomoc. Činnosti ověřovacího orgánu nesmí být nabízeny jako činnosti související s činnostmi organizace, která poskytuje konzultační či technické služby nebo jakoukoli technickou pomoc.

1.9. Všichni ověřovací pracovníci, jak interní tak externí, nebo komise, které by mohly ovlivnit ověřovací činnosti, musí jednat nestranně a nesmí umožnit, aby jejich nestrannost byla ohrožována komerčními, finančními nebo jinými tlaky.

1.10. Pro zajištění toho, aby nedošlo ke konfliktu zájmů, nesmí být pracovníci, kteří poskytovali konzultační služby nebo technickou pomoc, včetně pracovníků působících v manažerských funkcích, zaměstnání s cílem, aby se účastnili ověřovacího procesu, pokud se v posledních dvou letech podíleli na činnostech v oblasti konzultačních služeb nebo technické pomoci pro danou organizaci.

1.11. Ověřovací orgány musí vyžadovat od pracovníků, jak interních tak externích, aby oznámili jakoukoli jim známou situaci, která může je nebo ověřovací orgán vystavit konfliktu zájmů. Ověřovací orgány musí využít tyto informace jako vstupní údaje pro identifikaci ohrožení nestrannosti způsobovaného činnostmi takových pracovníků nebo organizací, které je zaměstnávají, a nesmí takové pracovníky, jak interní tak externí, využívat, pokud nemohou prokázat, že ke konfliktu zájmů nedochází.

1.12. Skutečnost, že organizace zaměstnávající kteréhokoli z ověřovacích pracovníků poskytla v posledních dvou letech konzultační či technické služby nebo jakoukoli technickou pomoc, podléhající posuzování, je pravděpodobně potřeba považovat za vysoké ohrožení nestrannosti.

PŘÍLOHA C (NORMATIVNÍ) - PLÁN OVĚŘOVÁNÍ - PODROBNOSTI

Plán ověřování mohou ovlivnit následující tři faktory:

Počítačové informační systémy

Pokud ověřování údajů o emisích skleníkových plynů probíhá v rámci počítačového informačního systému, má ověřovací orgán zvážit následující skutečnosti:

1. jakákoli ohrožení úplnosti, konzistentnosti, spolehlivosti a přesnosti vykazovaných údajů o emisích skleníkových plynů v důsledku skutečných nebo potenciálních selhání počítačového informačního systému (například selhání počítačového systému v důsledku toho, že v průběhu selhání systému nejsou shromažďovány údaje o emisích skleníkových plynů z automatických přístrojů pro sledování emisí);
2. potenciální chyby v kódování nebo zapsání softwaru, které mohou vést k významným chybám, opomenutím nebo závažným chybám ve vykazovaných údajích o množství emisí skleníkových plynů (například manuální zadávání funkce v tabulkovém programu nebo zásadní chyba programovacího kódu na vysoké úrovni, která vede k nesprávnému údaji o souhrnných emisích nebo nesprávnému emisnímu faktoru/konverzi);
3. lidské chyby v počítačovém informačním systému (například přepsání tabulky obsahující údaje o emisích skleníkových plynů za minulý měsíc údaji o emisích skleníkových plynů za tento měsíc předtím, než jsou údaje zálohovány);
4. pokud je počítačovým informačním systémem software vytvářený na zakázku (nestandardní), může být nutné, aby ověřovací orgán do ověřování zahrnul odborné posouzení odborníkem na informační technologie/vytváření softwaru;
5. existující podmínky zabezpečení informací v jejichž rámci je nakládáno s údaji o emisích skleníkových plynů - porušení zabezpečení informací může vést k selháním nebo zvýšenému riziku při porovnávání, předávání, zpracování, analyzování, agregaci (nebo disagregaci) a vykazování údajů o emisích skleníkových plynů. Selhání v zabezpečení informací mohou být rovněž důsledkem neodpovídajících postupů zálohování údajů o emisích skleníkových plynů.

Kontrolní prostředí daného zařízení

Ověřovací orgány by se měly obeznámit s kontrolním prostředím, do té míry, aby to postačovalo pro posouzení povědomí managementu o vnitřních kontrolách a jeho akcí týkajících se vnitřních kontrol a posouzení jejich významu při sestavování a vykazování informací o emisích skleníkových plynů a pro soulad s požadavky povolení.

Při plánování auditu by si ověřovací orgány měly od managementu vyžádat informace sloužící k tomu, aby se obeznámily s:

1. tím, jak management posuzuje riziko, že v informacích o emisích mohou být závažné chyby v důsledku chyb, podvodů nebo zkreslení a s
2. tím, jaké systémy evidence a systémy vnitřní kontroly management zavedl, aby takové riziko řešil;
3. tím, jak je management obeznámen s fungujícími systémy evidence a systémy vnitřní kontroly, které mají zabránit chybě nebo ji odhalit;
4. tím, zda management našel jakékoli závažné chyby.

Za použití postupů jako je vyžádání informací, pozorování, inspekce a analytické postupy, společně s předchozími zkušenostmi, se ověřovací orgán obeznámí s kontrolním prostředím zařízení do té míry, aby mu to umožnilo sestavit a uskutečnit plán ověřování. Je potřeba, aby ověřovací orgán ve vztahu k zařízení porozuměl jeho:

1. organizační struktuře;
2. provozním procesům;
3. personální politice a praxi;
4. systému sdělování informací;
5. počítačovým informačním systémům.

Podle Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí může provozovatel uplatnit požadované postupy zajišťování a kontroly kvality v kontextu systému environmentálního managementu a auditů EU (EMAS) nebo jiných systémů environmentálního managementu, včetně ISO 14001.

Ani provozovatel ani ověřovací orgán by neměl automaticky předpokládat, že adaptace a uplatnění takových systémů managementu může ze své podstaty minimalizovat různá rizika související s ověřováním v rámci systému EU pro obchodování s emisemi. Nicméně pokud v zařízení fungují systémy managementu jako je ISO 14001 nebo EMAS, může být díky těmto systémům jednodušší shromažďovat materiál pro ověřování v rámci systému EU pro obchodování s emisemi, za podmínky, že tyto systémy managementu řeší všechny otázky související s údaji a informačním systémem pro systém EU pro obchodování s emisemi. Adaptace a uplatnění systému managementu může pomoci zlepšit jakož i formalizovat management, uplatnění a trvalé zlepšování činností nutných z hlediska povolení v rámci systému EU pro obchodování s emisemi, Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí a jiných podpůrných požadavků systému EU pro obchodování s emisemi.

Ověřovací orgán by se měl zabývat postupy nutnými pro zjišťování a vykazování emisí skleníkových plynů a využitím těchto postupů v zařízení. Zabývat by se měl mimo jiné:

1. identifikací zdrojů skleníkových plynů, na které se podle přílohy I Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi tento systém vztahuje;
2. sekvencí a interakcí procesů zjišťování a vykazování;
3. zodpovědností a způsobilostí;
4. způsoby výpočtů nebo měření, které jsou používány;
5. používanými měřicími přístroji (pokud jsou používány);
6. vykazováním a záznamy;
7. vnitřním přezkoumáváním jak vykazovaných údajů tak systému kvality;
8. akcemi k nápravě a preventivními akcemi.

Soulad s povolením k emisím skleníkových plynů, s ním související metodikou zjišťování a jinými relevantními požadavky

Ověřovací orgán má zkontrolovat a potvrdit aplikaci schváleného povolení k emisím skleníkových plynů a s ním související metodiky zjišťování, použití správných emisních a oxidačních faktorů, složení paliva, výhřevnosti atd. a splnění kritérií vykazování z hlediska úrovně přesnosti.

Ověřovací orgán by tudíž měl sestavit plán ověřování tak, aby zahrnoval:

- 1) tabulkové programy a způsoby výpočtu, s cílem zajistit, aby byly přesné a transparentní a aby odpovídaly metodice vymezené v povolení;
- 2) zdroje externích údajů, jako jsou emisní faktory a oxidační faktory, s cílem zajistit, aby byly správné a správně používané;
- 3) typ měření, na kterém spočívá shromažďování údajů o emisích skleníkových plynů, a to, zda měřicí přístroj:
 - i) byl schválen kompetentním orgánem;
 - ii) splňuje požadavky (včetně nejistoty) specifikované v metodice zjišťování související s povolením; a zda
 - iii) současný platný stav kalibrace měřicího přístroje je v souladu s požadavky na kalibraci stanovenými v metodice zjišťování související s povolením;
- 4) jakékoli změny režimů údržby a kalibrace přístrojů, které mohou mít závažný vliv na vykazované údaje o emisích skleníkových plynů a výkaz o množství emisí skleníkových plynů a to, zda mají tyto změny vliv na soulad s metodikou zjišťování související s povolením;
- 5) doložení právní a provozní struktury zařízení a jejich mezí, včetně otázek vlastnictví, fúzí a akvizic, zadávání činností mimo vlastní zařízení, dominantní kontroly managementu (ve vztahu k emisím skleníkových plynů nebo jejich odstraňování) a smluvních požadavků a to, jaký mají vztah k rozsahu povolení, vykazovaným údajům o emisích skleníkových plynů a výkazům o množství emisí skleníkových plynů.

PŘÍLOHA D (INFORMATIVNÍ) - OVĚŘOVACÍ PRÁCE PŘI OPAKOVANÝCH OVĚŘOVÁNÍCH VE STEJNÉM ZAŘÍZENÍ

Vztahují se na všechna zařízení stejné ověřovací činnosti?

Každé zařízení zjišťuje svoje emise oxidu uhličitého na základě odsouhlaseného povolení k emisím skleníkových plynů a s ním související metodiky zjišťování. Povolení k emisím skleníkových plynů je pro každé zařízení specifické.

S cílem zabránit tomu, aby relativně jednoduchá zařízení byla podrobována programu ověřování, který je příliš přísný, byly do těchto pokynů začleněny dvě pojistky:

1. Ověřovatel zkontroluje, zda bylo při sestavování výkazu o množství emisí skleníkových plynů aplikováno povolení k emisím skleníkových plynů a s ním související metodika zjišťování. Relativně jednoduchá zařízení budou mít více omezené povolení k emisím skleníkových plynů a s ním související metodiku zjišťování než složitá zařízení, což bude mít za následek, že i ověřovací proces bude jednodušší.
2. Ověřovatel pro každé zařízení sestaví program ověřování. Tento program ověřování se vypracuje na základě strategické analýzy a rizikové analýzy. V důsledku toho bude ověřovací proces odpovídat specifickým okolnostem vztahujícím se na dané zařízení a bude prováděn účinným a efektivním způsobem.

Vztahují se na ověřování prováděná pro dané zařízení opakovaně v jednotlivých letech stejné ověřovací činnosti?

Ověřovací procesy prováděné ve stejném zařízení se budou rok od roku lišit v závislosti na faktorech, jako jsou:

1. změny povolení k emisím skleníkových plynů, s ním související metodiky zjišťování a jiných relevantních požadavků;
2. změny, ke kterým došlo v zařízení, ať už souvisejí s jeho zdroji emisí skleníkových plynů nebo systémem správy dat; tyto změny zahrnují i personální změny.

S cílem vyvarovat se toho, aby v jednotlivých letech byla prováděna opakovaně totožná práce, byly do těchto pokynů začleněny následující pojistky, které se vztahují pouze na situaci, kdy ověřovací posouzení provádí stejný ověřovatel pro stejné zařízení:

- V následujících letech by se při provádění jak strategické analýzy tak rizikové analýzy měla pozornost zaměřovat na změny a vývoj, ke kterému došlo, nikoli na opakování činností. Bude záležet na tom, k jakým změnám došlo a jaký je jejich dopad. Jak budou změny postupně narůstat, může být nutné opakovat celou strategickou analýzu a rizikovou analýzu.
- Ověřovatel pro každý rok sestaví program ověřování. Tento program ověřování se vypracuje na základě strategické analýzy a rizikové analýzy. V důsledku toho bude ověřovací proces odpovídat specifickým okolnostem vztahujícím se na dané zařízení a bude prováděn účinným a efektivním způsobem.

PŘÍLOHA E (INFORMATIVNÍ) - PRAKTICKÉ ZNALOSTI

Praktické znalosti umožňují auditorovi emisí skleníkových plynů, aby zvládal/řídil specifické aspekty ověřování profesionálním a komplexním způsobem. Znamená to, že má mít technické znalosti a schopnosti na to, aby

1. porozuměl rozsahu práce, která má být provedena, a zajistil, aby procesy ověřovacího orgánu vztahující se na kontrolu/plánování ověřování a provádění ověřování/podávání zpráv o něm byly vždy správně aplikovány profesionálním a přiměřeným způsobem a v souladu s příslušnými pravidly;
2. porozuměl složitosti zařízení a pravděpodobným zdrojům chyb/problémům a DO HLOUBKY prozkoumal klientovy vnitřní kontroly a opatření týkající se správy dat;
3. vytrvale aplikoval dobré komunikační dovednosti a dovednosti v oboru informačních technologií se zaměřením na oblasti slabin kontroly a potenciálních chyb, uspokojivě určil, zda jsou předložené údaje správné, a v souladu s tím vydal příslušná doporučení.

Adekvátnost praktických znalostí lze potvrdit prostřednictvím sledování/přezkoumání pracovních dokumentů ověřování a správného uplatňování procesů a postupů ověřovatele, v souladu s příslušnými pravidly.

Sledování ověřovací činnosti přímo na místě umožní posouzení celkové způsobilosti ověřovacího týmu a jednotlivých členů týmu, což potvrdí nebo jinak zhodnotí adekvátnost procesů výběru týmu. Sledování ověřovací činnosti přímo na místě umožní zhodnocení praktických znalostí a profesionality jednotlivých členů týmu v oblastech:

- pochopení klientových kontrol;
- prozkoumání kontrol a přesnosti údajů;
- účinného používání dovedností v oboru informačních technologií a komunikačních dovedností;
- vytvoření správného stylu jednání a vztahu s klientem.

PŘÍLOHA F - ROZSAH AKREDITACE⁸

Rozsah se týká:

- činností - viz níže;
- typu určování emisí, například buď na základě výpočtu nebo na základě měření, jak je to definováno v Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí.

ROZSAH Skupina činností	Činnosti
1a	- Emise ze spalovacích zařízení z činností uvedených v příloze I Směrnice - kapalná a plynná paliva a spalování biomasy
1b	- Emise ze spalovacích zařízení z činností uvedených v příloze I Směrnice - pevná paliva
2	- Rafinérie minerálních olejů jak jsou uvedeny v příloze I Směrnice
3	- Koksovací pece jak jsou uvedeny v příloze I Směrnice - Zařízení na pražení nebo slinování kovové rudy, jak jsou uvedena v příloze I Směrnice - Zařízení na výrobu surového železa nebo oceli , včetně kontinuálního lití, jak jsou uvedena v příloze I Směrnice
4	- Zařízení na výrobu cementového slínku , jak jsou uvedena v příloze I Směrnice - Zařízení na výrobu vápna , jak jsou uvedena v příloze I Směrnice - Zařízení na výrobu skla , jak jsou uvedena v příloze I Směrnice - Zařízení na výrobu keramických výrobků produktů , jak jsou uvedena v příloze I Směrnice
5	- Zařízení na výrobu buničiny a papíru , jak jsou uvedena v příloze I Směrnice
6	- Spalovací činnosti - emitující méně než 20 000 t oxidu uhličitého ročně a spalují pouze fosilní paliva (ne biomasu a odpad)

⁸ Rozsah akreditace pro potřeby České republiky vychází z přílohy č. 1 k zákona č. 695/2004 Sb., v aktuálním znění.

LITERATURA

Směrnice EU o systému pro obchodování s emisemi

Rozhodnutí o zjišťování a vykazování emisí

Propojovací směrnice

Pokyn ISO 65

ISO 17021

EA 6/01

EA 5/01

ISO 19011